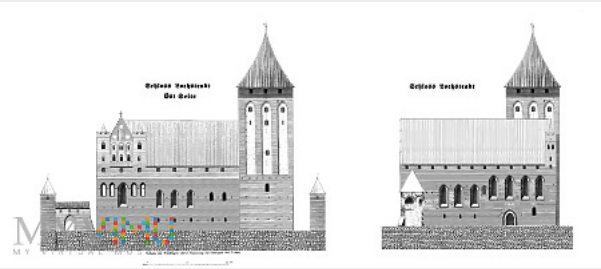
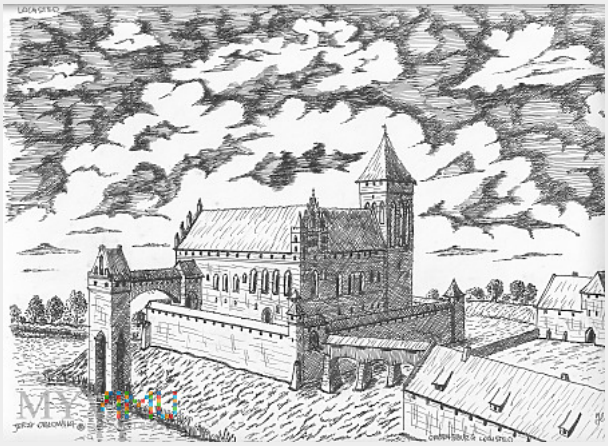
Zamki znad Zalewu Wiślanego. Lochstedt

Kolekcja:	Zamki Krzyżackie rysunki
Muzeum:	Muzeum Orłosia
Właściciel:	orlos52





Miejsce pochodzenia:	Rosja
Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Opis:	Zamek Lochstedt mimo, że wyglądem, rozplanowaniem pomieszczeń, wielkością spełniał wszystkie wymogi zamku komturskiego, siedzibą komtura był stosunkowo krótko, a od 1327r. stał się miejscem urzędowania zaledwie prokuratora. Urzędnik ten za to piastował tytuł mistrza bursztyniarskiego i odpowiedzialny był za wydobycie i dystrybucję bursztynu, na które to Krzyżacy w swoim państwie mieli monopol. Budowę zamku rozpoczęto wysoce prawdopodobne że jeszcze przed rokiem 1300, jako budowli na planie prostokąta o bokach 55x47,5 z zabudowanymi trzema skrzydłami, gdzie w głównym, południowym skrzydle ulokowano kaplicę, refektarz i przejazd bramny, który jako jedyny był pod kaplicą, a nie na osi skrzydła, jak w innych zamkach z tego okresu. Do kaplicy z dziedzińca wiódł bogato zdobiony portal, podobnie jak w zamkach w Malborku, czy Elblągu, którego powstanie możemy datować na przełom XIII-XIV w. Jego wyjątkowość udokumentował Steinbrecht w swych rysunkach. Widac na nich doskonale tzw. wendyjski sposób wiązania cegieł (główka-wozówka-wozówka-główka) charakterystyczny dla budowli XIII wiecznych. Skrzydło zachodnie, najmłodsze, wybudowane po 1370 roku, zajmowało pomieszczenie, które ww. badacz architektury zakonnej określił jako mieszkanie komtura, później prokuratora i które jak na taką rangę zamku miało niesamowicie bogaty wystrój, w postaci skomplikowanego sklepienia gwiaździstego, podpartego na wewnętrznej kolumnie oraz pięknych, wyjątkowych polichromii. Przetrwały one do ostatniej wojny i zostały udokumentowane. Kapitularz był prawdopodobnie w skrzydle wschodnim, a dormitorium (sypialnia konwentu) w północnym. Oba te skrzydła i wybudowany w ich narożu potężny bergfried (stołp) nie dotrwały do wieku XX. Na podstawie częściowo zachowanych do 1945 roku skrzydeł możemy stwierdzić, że budowla nosiła wiele cech budowanych nieco wcześniej zamków w Pokarnimie i Malborku, a układ wnętrz nawiązywał również do warowni w Bałdze. Nawiązaniem do zamku w Bałdze było także wysunięte i częściowo zanurzone w zalewie potężne gdańsko. Dzisiaj poziom wody się na pewno obniżył, tak że fundamenty obydwóch są już na poziomie gruntu. Mimo że, Lochstedt szybko przestało być siedzibą komtura, to dalsza rozbudowa zamku była prowadzona z istnym rozmachem, nie spotykanym w innych zamkach tej rangi, a to właśnie z powodu dochodów z bursztynnictwa, które to pozwoliły na kontynuowanie takiej inwestycji. C. Steinbrecht skopiował istniejącą w przyziemiu skrzydła zachodniego kuchnię i wybudował podobną w skrzydle zachodnim zamku wysokiego w Malborku. Jest to jedyny do dzisiaj zachowany element z Lochstedt (niestety tylko kopia). Nieźle zachowany, a później rewitalizowany zamek, po przejęciu tych terenów przez Sowietów został zrównany z ziemią, zaorany, a w miejscu w którym stał była baza wojskowa, a obecnie

	łąka.. Elewacje z wykorzystaniem rysunków C. Steinbrechta Plany rysunki C. Steinbrechta